

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. maj 2008
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsnr.: 2008-730-0618
Dok.: UFB40371

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 14 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrkelse af indsatsen mod ulovlige skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder) (L 171), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 14 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrkelse af indsatsen mod ulovlige skydevåben og knive på offentligt tilgængelige steder) (L 171).

”I forbindelse med stramningerne af våbenloven, herunder retten til at bære våben i det offentlige rum og nattelivet, forekommer formuleringen/undtagelsen ”anerkendelsesværdigt formål”.

Mener ministeren, at det ville være muligt for en potentiel kriminel at bevæge sig rundt i eksempelvis nattelivet med en køkkenkniv og en regning på en nyindkøbt kniv, som vedkommende ville kunne præsentere politiet for, hvis han blev standset bevæbnet med en sådan kniv, og derved være i stand til at påberåbe sig et anerkendelsesværdigt formål med bevæbningen, eller ville det i det givne tilfælde ikke være adækvat, om den potentielle kriminelle allerede havde fralagt sig våbnet, inden han bevægede sig ud i nattelivet?”

Svar:

I henhold til våbenlovens § 4, stk. 1, er det forbudt at bære eller besidde kniv på offentligt tilgængelige steder mv., medmindre det sker som led i erhvervsudøvelse, til brug ved jagt, lystfiskeri eller sportsudøvelse eller har et lignende anerkendelsesværdigt formål. Forbuddet gælder dog ikke små foldeknive med en klinge på højst 7 cm, der ikke kan fastlåses i udfoldet position.

Lovforslaget ændrer ikke ved denne bestemmelse, men alene ved den tilknyttede straffebestemmelse i våbenlovens § 10, stk. 3.

Om den nærmere afgrænsning af begrebet ”anerkendelsesværdigt formål” kan Justitsministeriet henvise til følgende beskrivelse i forarbejderne til lov nr. 217 af 31. marts 2004 om ændring af våbenloven (Forbud mod at bære kniv m.v. samt skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af kniv m.v.) (pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. 97 fra folketingsåret 2003-04):

”Efter bestemmelsen er det således forbudt at gå med kniv, hvis den bæres blot til pynt eller lignende, eller den ikke skal bruges til noget bestemt. Det er heller ikke tilladt at bære kniv f.eks. med henblik på at skulle forsvare sig eller andre, hvis der eventuelt skulle opstå en truende situation.

Skal kniven derimod anvendes som værktøj i (lovligt) erhverv eller bruges i forbindelse med jagt, lystfiskeri og sportsudøvelse, er det tilladt at bære den på offentligt sted. Det gælder også, når kniven bæres, mens den pågældende person er på vej direkte til eller fra den pågældende aktivitet. Opregningen i lovtæksten er ikke udtømmende, jf. ordene ”eller andet lignende anerkendelsesværdigt formål”. Således vil kniv også kunne bæres som led i anden lovlig fritidsaktivitet. Dette gælder f.eks. for spejdere og andre, der dyrker friluftsvirksomhed og i den forbindelse anvender kniv.

Herudover er der en række andre tilfælde, hvor det ud fra formålet med bestemmelsen er tilladt at bære kniv på offentligt sted. Her tænkes navnlig på situationer, hvor det i forbindelse med transport af kniv fra ét sted til et andet ikke kan undgås, at kniven medbringes på (passerer) offentligt område. Kniven er f.eks. købt i en forretning og skal bringes hjem til bopælen.

Med hensyn til beviset for, om bestemmelsen er overtrådt, tages udgangspunkt i den almindelige processuelle grundsætning, at anklagemyndigheden har bevisbyrden. Det er således ikke tiltalte, der selv skal bevise, at kniven bæres som led i erhverv mv. Noget andet er, at sigtede/tiltalte for at kunne unddrage sig strafansvar i praksis i almindelighed ikke vil kunne nøjes med at hævde, at kniven skal bruges til et af de formål, der fritager for straf, hvis der ikke samtidig foreligger omstændigheder f.eks. med hensyn til påklædning, tid og sted, måden kniven bæres på, knivens art mv., der underbygger denne påstand. Denne samlede bedømmelse vil medføre, at der forekommer en række situationer, hvor personer normalt aldrig lovligt vil kunne bære kniv. Det vil f.eks. gælde tilskuere til sportsskammer, gæster på værtshuse og personer, der går i byen for at more sig.”

Det må på baggrund af disse forarbejder antages, at en person, som bevæger sig rundt i nattelivet med en køkkenkniv, næppe vil kunne anses for at have et anerkendelsesværdigt formål hermed, uanset om kniven er nyindkøbt.